

Na Grand Finále do Brna jsme vyrazili autobusem z Prahy v silné sestavě: seeba10 (vítěz Letní ligy 2008), Jakemckean (19. místo na lednové ČPT), atakdale a já. Tudíž jsme si kladli ty nejvyšší cíle. Cestu nám zpestřil Kuba, který si dal během cesty Granko Finále a objednával si jednu čokoládu za druhou (rekord Student Agency ale nepřekonal). Do Brna jsme dorazili asi v jednu a vydali se na oběd. Po pivku a s plným žaludkem jsme všichni měli myšlenky spíše na šlofíka než na poker.

Nechtěli jsme ale těch 200 km jet zbytečně a tak jsme vyrazili vstříc Honorii. Přestože je klub prakticky v centru Brna, tak poté co jsme odbočili do ulice, kde se klub nachází, připadali jsme si spíš jak v Harlemu. Nicméně samotný klub působí příjemně a nabízí vše, co hráč potřebuje.

Po úvodním slovu "šéfů" UNIpokeru následovalo vyhlášení jednotlivých vítězů a postupujících na Grand Finále. Člověk tak konečně zjistil, jak vypadají všechny ty neznámé tváře, které znal pouze pod nicky z netu. Samotné hry se pak zúčastnilo 36 hráčů, tedy po devíti na čtyřech stolech. Ještě před losováním pozic jsem xGajdaxovi oznámil, že spolu budeme u stolu, budu na něj mít pozici a suckoutnu ho (v Suited Aces totiž spolu máme vždy zajímavý souboje). Ten poté, co přišel s pozicí 1 na stole 3 a já mu ukázal svoji pozici 3 na stole 3, se dostal do tiltu ještě než jsme začali. U stolu se mnou byli ještě seeba, FoxxxPeter a rumcax (můj tajný favorit před turnajem).

Hra začala zlehka, moc jsem se nezapojoval a čekal jsem na lepší handu. Někteří tolik nelenili a limpovali a callovali ostošest. Přestože šlo o Grand Finále, tak byly k vidění i věci jako string betting nebo limp shortstacka z UTG s 38off doprovozený cally až do riveru (přece gutshot nezahodí). Největší aktivitu a respekt předvedl ze začátku FoxxxPeter, který vyřadil dva hráče od stolu.

Moje první vážnější akce a zároveň zlomová přišla poté, co si přesedl člověk od vedlejšího stolu. Byl jsem na BB, dostal jsem od nově příchozího raise a na ruce QJs. Callnul jsem a na flop přišlo 57J. Vsadil jsem a př raiser mě přetočil na asi trojnásobek. Tak a teď co. Neměl jsem žádný read. Po velmi dlouhé době jsem se slovy, že toho Jacka mám, rozhodl pro all-in. Soupeř chvíli zaváhal (to vždy potěší) a následně dorovnal s TT. Nic již nepřišlo a já se dostal asi na 16k chipů, což při smrtelné struktuře blindů byl velký luxus.

Následně se již sesedalo ke dvěma stolům. Se svým stackem jsem na tom byl velmi dobře a patřil jsem k chipleaderům. Bohužel jsme se ale i já díky vysokým blindům ocitl skoro v push/fold pozici. Rozhodl jsem se svůj stack spíše hájit a ubojovat final table aniž bych se pouštěl do nějaké riskantní akce. Cíli mě přiblížil easy call all-inu s AA a také souboj AK vs. AQ. Na final jsem šel spolu s Raulitem777 a lukashJem jako chipleader (všichni cca 30k).

Začátek final tablu jsem pojal aktivně i díky podpoře od dealera a sbíral jsem jedny blindy za druhými. Obávaná bublina splaskla díky mému AQ do AJ Leose111. Poté se hra překvapivě velmi zpomalila (do teď moc nechápu proč). Jako další vypadl hráč z Ostravy, který se nechal vyloženě nepochopitelně sežrat blindy.

Následně se udála věc, která rozbouřila velkou debatu a vlnu emocí (alespoň se něco dělo). Shortstack all-in 7k za ním druhý shortstack reraise all-in 9k a já koukám AK na ruce a volím turnajové call. Načež za mnou lukashJ po chvilce dumání a razení od kamaráda (přestože na něj krouším hlavou, aby to nedělal) hlásí vesele reraise all-in (28k). Což samozřejmě nechápavě doprovázím pár slovy, co si o tomto tahu myslím. Rozladěně zahazují, protože nehodlám riskovat skoro celý stack, když můžu v klidu hrát dál (zbylo mi cca 30k). Shortack otáčí AQ, další 99 a lukashJ ukazuje 66. Třeštím oči a stále nechápu. Na flop přichází 6 a já si připadám jak v nepovedeném filmu, když navíc slyším, jak to dobře udělal. Nakonec ale na river dochází flush pro dubnicu a jeho 99. Já samozřejmě zahodil A high flush. Stůl tedy bohužel opouští pouze jeden soupeř. Jako další však vypadává právě lukashJ, který si naběhne do Raulitovi flushu a zbývá nás 5.

Raulito je masivním chipleaderem, když má asi polovinu všech chipů. Ale jelikož mu poslední vlak jede v devět a on odmítá jít pěšky (přitom to má domů jen asi 150 km), tak začne hodně agresivně gamblit a vypadává vzápětí, když se odsype s KT do Jookyna a jeho AT na flopu AKQ. Zbýváme poslední čtyři a je cítit napětí, nikdo nechce odejít bez poháru. Příliš se toho neděje a chipy cestují tak nějak dokola. Stále jsem v klidu, až zjišťuji, že mi při blindech

6k/12k zbývá asi 28k. Na UTG nacházím 67s a v tu chvíli mi to přijde jako dobrá handa a posílám plnou. Tak rychlý call (od FoxxxPetera) jsem v životě neslyšel a rázem mi to jako dobrá handa nepřipadá. Je mi jasné, že moje cesta se blíží ke konci a pomůže leda zázrak. Soupeř otáčí TT a já se v duchu loučím s pohárem. Flop 948 mi však dává ještě nějakou naději, 3 na turnu ji rapidně snižuje a já pomalu беру do ruky bundu. River však šťastně přináší 5 ja kompletuji straight. Jsem double up a prakticky zároveň pohřbívám Foxxxovi šance na vítězství (zbývají mu asi 2 BB). Vědom si svého štěstí omlouvám se a slibuji panáka jako alespoň malé odškodné.

Jsme v posledních třech. Iniciativu přebírá Jookyn, který terorizuje mě i dubnicu neustálými raisováními. Trochu se mírní až, když se po jeho dalším raisu, s ním vydávám na flop A77 a očividně na rozdíl od něj to A mám. Chipy se vcelku divoce přelévají, především mezi mými soupeři, a já tak trochu vyčkávám, zda se pobijí či ne. Nakonec se moje přílišná pasivita neukáže jako příliš dobrá, protože ve chvíli, kdy vysílám all-in s A4 mě Jookyn dorovná s AT a já již podruhé vstávám od stolu. Spárovaný board mě však dává split pot a já mám podruhé v turnaji luck a usedám zpět. Soupeři se do sebe ještě více poté pustí a nakonec po několika all-inech jdu do heads upu s dubnicou. Vzpomínám, jak jsem mu v 18 lidech říkal, že má ideální stack a že ještě půjde daleko.

Hrajeme už více jak 6 hodin a začínám toho mít plný kecky. V jednu chvíli se dostanu na dosah vítězství, když soupeř na BB (dohromady má cca 2 BB) musí s Q9s dorovnat můj all-in s A9. Turn mu však přináší flush a moje štěstí v turnaji je nadobro vyčerpáno. Během následujících tří, čtyř hand je dobojováno a já končím na druhém místě. Následuje předání cen a povinné focení. Dostávám vytoužený pohár a je mi úplně jedno, že jsem nakonec nevyhrál. Jdeme na panáka s klukama, kecáme o UNIpokeru jako takovým. Chvíli po jedenáctý se vydáváme zpět k domovu a všichni doufáme, že se opět sejdem.